

„Nektek, rólatok – tőlünk!”

Mai rohanó, pénzközpontú világunkban mi felnőttek is sok-sok fontos dolog mellett elmegyünk, elfeledkezünk olyan értékeinkről, amit bizony ápolni, óvni kell. Talán észre sem vesszük a körülöttünk lévő szépséget, nincs időnk még arra sem, hogy a saját egészségünkkel törődjünk, vagy esetleg elmenjünk kirándulni gyermekeinkkel a karnyújtásnyira lévő csodálatos helyekre.

Ránk, pedagógusokra hárul, hogy oktató – nevelő munkánk középpontjába helyezzük az ember és a természet kapcsolatát, hiszen mi emberek a természet részei vagyunk, ezáltal alkalmazkodnunk kell életető környezetünkhöz, óvnunk, szeretnünk kell, meg kell előzni a természet rombolását. Sajnos diákjaink rengeteg negatív példával szembesülnek minden nap. Gondolunk itt a környezetszennyezésre, állatkínzásokra stb. Mint természetismeret tanító pedagógusok szeretnénk, ha gyermekeink megértenék, hogy milyen fontos az emberi faj fennmaradásának szempontjából a természetvédelem. Próbáljuk kialakítani bennük egy olyan környezet kialakításának az igényét, amelyben a növények, az állatok és az emberek egymás életére pozitív hatással vannak. Iskolánk hosszú évek óta részt vesz a Miskolc-Szirmai Református Általános Iskola által szervezett „Környezetismeret – környezetvédelem” című országos csapatversenyen, ahol diákjaink gyakran dobogós helyezéseket érnek el évfolyamukon.

Az intézményünk környezeti nevelési programot állított össze, mely a Pedagógiai program része, s 2016 végén elnyertük a megtisztelő ÖKO – Iskola minősítést. A környezettudatos életre nevelés érdekében 3 éve, évente rendezünk Öko- napokat, melyre az ÖKO munkacsoport több környezetvédelemmel kapcsolatos programot is szervez. Éves munkatervünk összeállításakor is rengeteg olyan programlehetőséget illesztünk be, melyek ezt a szemléletet erősíti. Igyekszünk évente erdei iskolákat, egy napos kirándulásokat szervezni, de a szülők egyre szűkösebb anyagi lehetősége miatt gyakran ütközünk akadályba. Próbálunk pályázatok útján is lehetőséget keresni egy-egy túra megszervezésére, annak érdekében, hogy a rosszabb szociális körülmények között élő gyermekek is eljuthassanak olyan helyekre, ahová a szüleikkel talán sose mennének el, ezért vettük

örömmel az Északerdő Zrt. pályázati felhívását is. A két évvel ezelőtt a Csanyiki erdőházban szervezett kirándulás mély emlékeket hagyott a gyermekek lelkében, melyet a következő fogalmazásrészletek is bizonyítanak:

„ Amikor első osztályos voltam kirándulni voltunk a Bükk hegységben, a Csanyik – völgyben. Az erdei iskolában részt vettünk egy nagyon izgalmas túrán az erdőben, egy tanösvényen. Megfigyelhettük a vaddisznó lábnyomát, madarak hangjait hallgathattuk és a fákról sok érdekes dolgot hallottunk. Ihattunk a forrás vizéből és megnéztünk egy barlangot is, ahol sok denevér volt. A túra után az erdőházban megismerkedtünk az erdő madárvilágával és kézműves foglalkozáson baglyot készítettünk. Délben helyben készült lángossal láttak vendégül minket, ami nagyon finom volt. Délután állatokat néztünk és lovagolhattunk. Nagyon sok élménnyel, fáradtan tértünk haza, de szívesen újra részt vennék egy ilyen izgalmas erdei iskolai programban. „

Boti, 9 éves

„ Nagyon tetszett az erdő, így visszavágyom oda, mert szeretném az ott élő állatokat meglesni és megfigyelni. A fák is nagyon érdekesek voltak, ezért meg szeretném tanulni neveiket, hogy megismerhessem őket. Hallottam a madarak csicssergését, de hiába néztem

a fák lombjait, egyet sem láttam belőlük. Ha legközelebb oda mennék kirándulni vagy táborozni, vinnék magammal távcsövet és fényképezőgépet. Szeretném újra az erdő megnyugtató, de mégis izgalmas légkörét, amihez hasonlót a mi falunkban nem lehet érezni.”

Patrik, 8 éves

„ Az erdei kirándulásra autóbusszal mentünk. A Csanyiki Erdőház előtt már vártak minket a túravezetők, akik nagyon kedvesen fogadtak bennünket. Mivel közeledett a rossz idő először az erdőben sétáltunk, ahol különböző rovarokat, növényeket ismertünk meg. Láttunk egy nagyon beteg, rákos fát is. Voltunk egy barlangban, ami nagyon érdekes volt, mert befelé szűkült. Sétánk közben megálltunk egy akkora fánál, amit a többiekkel együtt alig tudtunk átölelni. Ittunk forrásvízből, ami kellemesen hűsítő volt. „

Lilla, 8 éves

„ Azon a helyen ahol lovagoltunk, láttam egy fészket az avarban, de sohasem sikerült lefotóznom, mert vagy az állatokat mentünk megnézni, vagy siettünk a buszhoz, vagy egyszerűen elfelejtettem. Nagyon sajnálom, hogy így történt és nagyon szeretnék visszamenni erre a helyre, hogy végre meg tudjam örökíteni az ott látott fészket. „

Áron, 8 éves

„ A Csanyik-völgyi erdei iskolában kirándultunk egy esőre hajló tavaszi napon. Sokat játszottunk, sétáltunk, nézelődtünk az erdőben. A jó levegőn nagyon ízlett a krumplilángos. A lovaglásnál én félttem, csak egy kört mentem a lóval, pedig a lovat vezető bácsi nagyon vigyázott ránk. Azóta két év eltelt, szeretnék újra ebben az erdőben kirándulni, krumplilángost enni, és újra kipróbálnám a lovaglást. Most már biztosan bátrabb lennék.

Réka, 9 éves

„Sétáltunk az erdőben, majd benéztünk egy barlangba, ahol denevérek voltak. Sétánk során megszagoltunk egy növényt, melynek olyan szaga volt, mint egy romlott májkrémnek.”

Zsani, 9 éves

„Azóta is emlékszem arra a történetre, amit a túrázás közben a kísérő néni elmesélt: A néni egyik barátja az előző napon találkozott az erdőben egy vaddisznó családdal és a koca meg akarta védeni a kicsinyeit így támadásba lendült, és a néni barátjának fel kellett ugrania egy fára, hogy megmeneküljön a haragos vaddisznó mamától.”

Vivi, 10 éves

„Ittunk egy nagyon hideg vizű forrásból, melynek érdekesen finom íze volt. Arra is emlékszem, hogy mi szedtük össze a mások által szétdobált szemetet a forrás körül.”

Dorina, 8 éves

„A gazdasági udvarban láttunk kecskéket, és az egyiktől nagyon megijedtem, mert nevetett és nagyon félelmetesen nézett rám.”

Jázmin, 9 éves

„A bemutatóteremben megnéztük a különböző évek fáinak, rovarainak, emlőseinek, madarainak a fotóját, melyeket az országos csapatversenyre készülve már mi is tanultunk.”

Anita, 8 éves

„ A kirándulás alatt az én legjobb élményem az volt, amikor a túravezető néni elvitt minket egy barlangba, ahol denevérek laktak. Én azért szeretnék visszamenni, mert akkor nem láttuk őket és még sosem láttam denevért élőben. „

Csenge, 9 éves

„ Az egyik legjobb emlékem, amikor megláttuk az erdőben azt a hatalmas fát. Kitaláltuk,

hogy megnézzük, hányan tudjuk körbeölelni. Ha jól emlékszem 10-en kellettünk hozzá.” A tanító nénik mondták is, hogy úgy járunk mi is, mint Döbrögi uraság.”

Kristóf, 9 éves

„ Én azért szeretnék visszamenni, mert jó lenne újra az erdőben kirándulni és bemenni a barlangba, hogy jobban körülnézzünk. Szeretnék még egyszer zsíros lángost enni és forró teát inni. Újra szeretnék lovagolni. Nagyon szeretném megölelni azt a nagy fát. Annyira jó lenne megint valami tárgyat készíteni. Annyira jó lenne, ha megint láthatnám azt a vicces kecskét, és a vaddisznó lábnyomait. Tényleg nagyon jó lenne, ha visszamehetnék!”

Niki, 9 éves

Reméljük a gyermekek élményeinek olvasása Önökben is jó érzéseket keltett, s kérjük lehetőségeikhez mértén támogassák további környezetvédelmi munkánkat.

Üdvözlettel a Gesztelyi Csokonai Vitéz Mihály Általános Iskola 3. a osztályának 20
kisdiákja

és az őket a természet szeretetére nevelő tanító nénik,

dr. Farkas Jánosné és Tóth Krisztina!